

“Una gàbia d'or plena de...”

El duel està servit entre una visió de poble que va comandar amb mà de ferro Joan Alfons Albó, i que ara torna, amb una altra que parteix del trencament entre el PSC i TSF, després de la moció de censura

D'esquerra a dreta, Jordi Vilà (ERC), Pere Albó (PSC), Jesús Fernández (ICV), Teresa Massegosa, Carles Motas (TSF), Maria Ángeles Sánchez (PP) i Joan Alfons Albó (CiU), davant l'ajuntament. Foto: RUBEN GARCA / CLICK ART FOTO.

No, no volem recollir la cita literal de la dita amb el títol: “Una gàbia d'or, plena de mussols”. Però sí que ens va bé per posar sobre la taula la gran diversitat i nombre de llistes que té Sant Feliu de Guíxols. Sí bé és cert que amb 21.000 habitants ja li toca. Amb tot, la particularitat és que aquesta diversitat també queda reflectida perfectament en la composició del consistori. La prova és que dues formacions marcadament locals, com TSF i la pintoresca AMICS –ara desapareguda–, han tingut representació. I no només això: han estat clau i, fins i tot, han arribat a l'alcaldia, com és el cas de TSF.

Però en aquest mandat han passat coses que, d'alguna manera, han de tenir un paper decisiu en la composició del nou consistori. I

són situacions que, a més, han tingut i tenen un fort component emocional. Principalment dues: la moció de censura, que va trencar el govern del PSC, TSF, ERC i ICV. Aquesta moció va ser determinant pel que fa a marcar el camí de les relacions entre el PSC i TSF. La segona serà el que en direm la incògnita Joan Alfons Albó. Amistats i trencaments La ruptura entre TSF i el PSC va més enllà de la clau política, pel camí han quedat erosionades amistats; en aquest punt no hi entrarem. TSF, el partit que lidera Carles Motas, va encapçalar la moció de censura, precisament ara fa poc més d'un any. I TSF va aconseguir l'alcaldia pactant amb CiU i AMICS. Aquest darrer finalment va abandonar el govern, però no es va notar perquè va continuar donant-li suport. Pel camí, doncs, s'hi va quedar un treball conjunt de bona sintonia entre el PSC, TSF, ERC i ICV. Unes relacions forjades durant aquell període entre oposició i travessia del desert, mentre batallaven amb aquella maquinària que tenia CiU, capitanejada primer per Joan Alfons Albó i després per Miquel Lobato. Què faran el PSC i TSF si han de pactar? Es faran pagar els plats trencats?

La incògnita Albó Joan Alfons Albó va tornar de cop. I en aquest retorn una executiva de CDC, que pretenia ser renovadora, va plegar. I, a més, amb alguna baixa pel camí, com el fitxatge que ha fet TSF de la convergent Laura Aiguaviva (CDC), que s'ha donat de baixa del partit.

Qui coneix bé Joan Alfons Albó sap que si surt a la pista de carreres no va a fer el vol. L'alcalde que va assolir la majoria absoluta d'11 regidors no es pot obviar de cap de les maneres. La incògnita és veure com afectarà al resultat el retorn d'aquest polític i exalcalde, ajudat per la seva manera de fer política i, perquè no dir-ho, el bon moment que passa el seu partit. Què pot passar? De tot. És molt important, però, tenir molt present què farà TSF. Aquesta formació ha anat pujant. Se surt dels grans partits, si bé, tot i personalismes, està molt ben estructurada. TSF és clau. Perquè, al marge dels resultats de CiU i del PSC, que no s'ha de minimitzar, TSF té pes. Què faran els votants de TSF: tornaran als respectius caus? I la resta? Per la seva part, ERC s'enfronta amb família política amb la candidatura de SI. Un cop no va prosperar la iniciativa d'anar junts, tots dos tenen un perfil similar. D'ERC i SI també cal tenir en compte que són assembleàries i, en cas de pacte, pot passar qualsevol cosa. ICV, per la seva part, té un vot molt fidel i si surt res fa pensar que no es pugui entendre amb ERC i PSC,

especialment per la bona sintonia personal entre els candidats. Per la seva part, el PP es torna a presentar i, al marge del vot fidel que té, està per veure la incidència de la candidata i la llista.

I els candidats? Es veu clarament que s'ha apostat per la veterania i l'experiència. No hi novetats –a banda de SI i PP–, ni tan sols la de Joan Alfons Albó, que torna del passat per tancar la carpeta que té pendent, és novetat.

Publicat a:

-El Punt Comarques Gironines 18-04-2011 Pàgina 6

Font del document:

http://www.elpunt.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/398547-una-gabia-dor-plena-de.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesPol%C3%ADtica&utm_source=rss&utm_medium=mesPol%C3%ADtica&utm_campaign=rss